

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 264/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. – S. o. f. H., H., a akad. mal. a soch. M. T., B., zastúpených advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 123/2001 (predtým vedenom pod sp. zn. 7 Cb 228/97) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. – S. o. f. H., H., a akad. mal. a soch. M. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. februára 2008 doručená sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. – S. o. f. H., H., a akad. mal. a soch. M. T., B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. H., B., v ktorej namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 123/2001 (predtým vedenom pod sp. zn. 7 Cb 228/97).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia 2. októbra 1997 podali okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti vedené na LV... v katastrálnom území V. R. zapísané v súpise konkurznej podstaty Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 38 K 111/96 z 1. februára 1996 (ďalej len „nehnuteľnosti“) sú v ich bezpodielovom spoluvlastníctve.

Okresný súd následne predmetnú vec odstúpil na konanie krajskému súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. Ndob 514/01 z 28. septembra 2001 rozhodol, že na konanie v tejto veci je príslušný okresný súd. Po vrátení spisu bola okresným súdom predmetnému konaniu pridelená sp. zn. 3 Cb 123/2001.

Podľa sťažovateľov v dôsledku nesprávneho postupu okresného súdu bolo prvé pojednávanie v tejto veci nariadené až na 21. január 2003, t. j. po viac ako piatich rokoch od začatia konania.

Okresný súd na základe písomného podania žalovaného v 1. rade konanie v predmetnej veci prerušil až do právoplatného skončenia veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 81 Cb 81/97. Uvedený postup podľa sťažovateľov nerešpektoval stanovisko najvyššieho súdu sp. zn. Obpj 1/99 z 19. marca 1999, a preto bol nesprávny a spôsobil v predmetnom konaní zbytočné priesťahy. Proti uzneseniu o prerušení konania podali 11. februára 2003 sťažovatelia odvolanie. Dňa 27. februára 2003 bolo sťažovateľom doručené odvolanie žalovaného v 1. rade, na ktoré reagovali svojím podaním z 5. marca 2003.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 3 Cob 13/03 vrátil vec späť okresnému súdu ako predčasne predložený.

Sťažovateľom bolo 21. novembra 2003 doručené uznesenie krajského súdu č. k. 3 Cob 46/03-264 z 23. októbra 2003, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu o prerušení konania a zároveň zamietol odvolanie žalovaného v 1. rade. Okresný súd následne od 21. novembra 2003 (doručenie uznesenia krajského súdu z 23. októbra 2003) až do 8. septembra 2005 (sťažovateľom bolo doručené predvolania na pojednávanie) opätovne nekonal takmer dva roky. V ten istý deň bolo sťažovateľom doručené aj „uznesenie v ktorom nás súd poučuje o možnosti podať námietku zaujatosti ako aj vyjadrenie, či súhlasíme s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania“, na ktoré reagovali podaním z 11. septembra 2005.

Dňa 14. septembra 2005 bolo sťažovateľom doručené predvolanie na pojednávanie na 15. november 2005 a 14. októbra 2005 im bolo doručené upovedomenie o odročení tohto pojednávania na 14. február 2006. Okresný súd podaním doručeným 9. januára 2006 upovedomil sťažovateľov o odročení nariadeného pojednávania na 22. február 2006.

Podaním z 13. februára 2006 sťažovatelia požiadali okresný súd, aby v predmetnej veci konal, a zároveň podali návrh na zmenu žalobného petitu. Sťažovatelia 21. februára 2006 ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávania na krajskom súde a požiadali, aby okresný súd konal aj v ich neprítomnosti. Podaním z 25. marca 2006 sťažovatelia reagovali na vyjadrenie žalovaného v 1. rade, ako aj na zápisnicu z pojednávania z 22. februára 2006, ktoré im boli doručené 27. februára 2006. Na pojednávaní konanom 10. mája 2006 bolo sťažovateľom doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v 1. rade zo 7. mája 2005, v dôsledku čoho následne upravili žalobný návrh.

Podaním zo 17. júla 2006 sa sťažovatelia vyjadrili k podaniu žalovaného v 1. rade, ktoré im bolo doručené 12. júna 2006, v ktorom „opakovane dostatočne vyvrátili tvrdenie žalovaného ako aj jeho nesprávny právny názor“.

Okresný súd na pojednávaní konanom 16. augusta 2006 rozhodol rozsudkom č. k. 3 Cb 123/2001-750 (ďalej len „rozsudok zo 16. augusta 2006“), ktorým žalobu sťažovateľov zamietol a zaviazal ich zaplatiť náhradu trov konania v sume 44 202,90 Sk v prospech žalovaného v 1. rade. Trovy predmetného konania vznikli podľa sťažovateľov v dôsledku prietahov v konaní spôsobených postupom okresného súdu. Uvedený rozsudok okresného súdu bol sťažovateľom doručený až 14. februára 2007, čím boli „*spôsobené ďalšie prietahy v súdnom konaní takmer 5 mesiacov!*“. Proti uvedenému rozsudku podali sťažovatelia 28. februára 2007 odvolanie, ktoré následne podaním z 1. marca 2007 doplnili.

Sťažovateľom bola 19. marca 2007 doručená výzva krajského súdu, aby určili cenu nehnuteľností, na ktorú reagovali podaním z 20. marca 2007. Krajský súd podaním doručeným 5. apríla 2007 vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý bol následne zaplatený 12. apríla 2007.

Od uhradenia súdneho poplatku krajský súd v predmetnej veci až do podania sťažnosti ústavnému súdu nekonal.

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že ich základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 123/2001 porušené, prizná každému z nich primerané finančné zadosťučinenie v sume 250 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 12 147 Sk.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 123/2001.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd vychádza aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že okresný súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo 16. augusta 2006, ktorý im bol doručený 14. februára 2007. Sťažnosť sťažovateľov bola doručená ústavnému súdu 18. februára 2008 (podaná na poštovú prepravu zrejme 16. februára 2008). Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu zo 16. augusta 2006 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Cob 22/2007 z 24. apríla 2008 nadobudol právoplatnosť 24. júna 2008.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovatelia (zastúpení kvalifikovaným zástupcom) namietali prieťahy v konaní okresného súdu, ktorý v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už v predmetnej veci nekonal, a teda ani nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh tohto konania, prípadne v ňom spôsobiť prieťahy, a tým porušiť sťažovateľmi označené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, príp. právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V čase podania sťažnosti ústavnému súdu už vo veci sťažovateľov prebiehalo odvolacie konanie vedené krajským súdom.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je v časti týkajúcej sa porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zjavne neopodstatnená, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol (podobne napr. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 1/05, II. ÚS 24/06).

Sťažovatelia v sťažnosti neuviedli ďalšiu osobitnú argumentáciu vzťahujúcu sa na porušenie ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy. Keďže v danom prípade ústavný súd nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi postupom okresného súdu, ktorý bol podľa sťažovateľov poznačený zbytočnými prieťahmi, a namietaným porušením ich

základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy, sťažnosť sťažovateľov bola pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej (v petite sťažnosti) nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 18. septembra 2008